

M. Scharff-Kniemeyer · N. Landa

Moș Crăciun, nu mă uita!

M. Scharff-Kniemeyer · N. Landa

Moș Crăciun, nu mă uita!

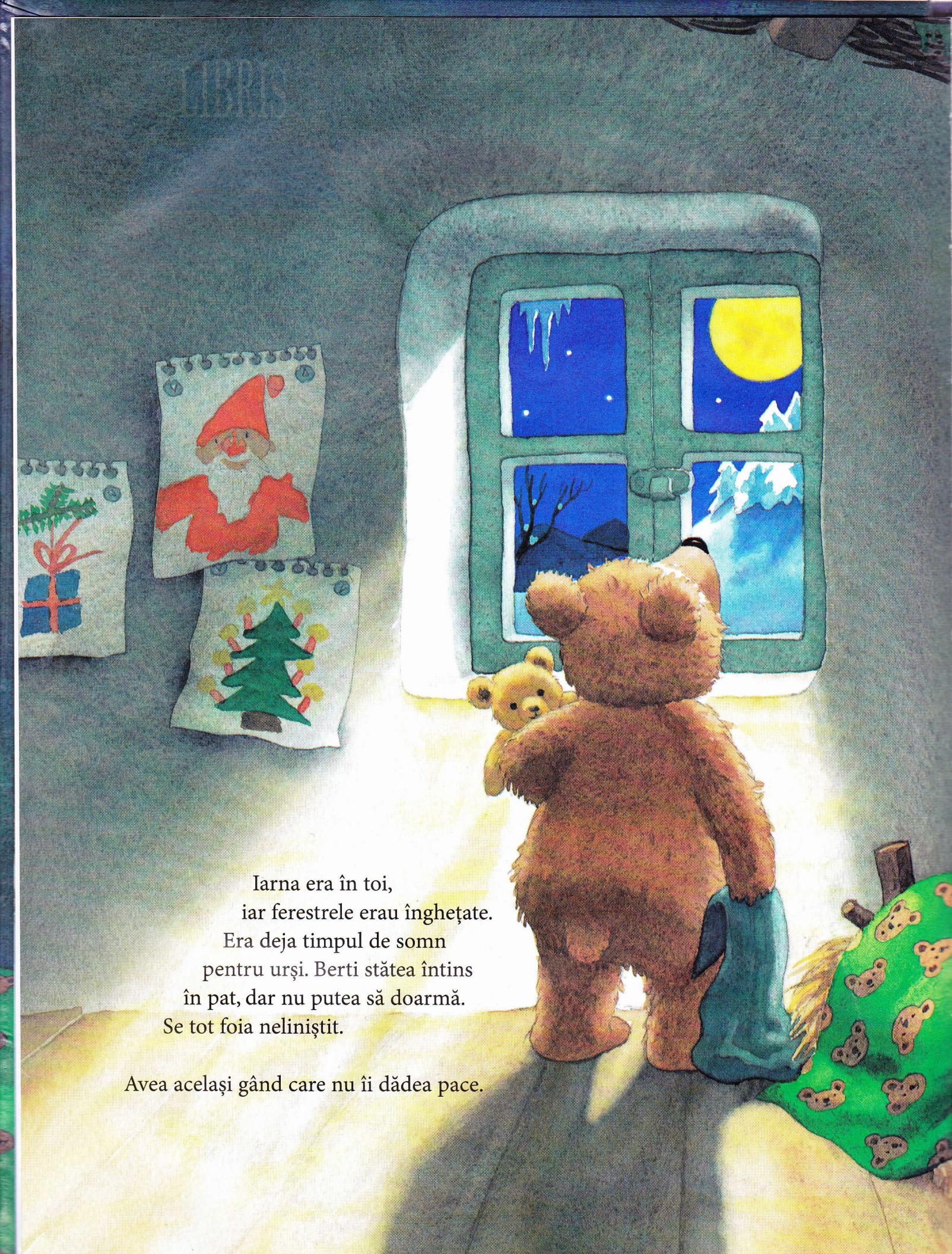

Iarna, nu sunt nici ciuperci, nici mure și nici miere în Valea Urșilor.
Este numai zăpadă și iar zăpadă.

Cu mic, cu mare, urșii merg cu plăcere la culcare. Asta se numește hibernare... Ei petrec perioada cu zăpadă și cu gheăță de la Crăciun dormind adânc, pentru a se trezi apoi atunci când primăvara cea caldă se întoarce.

Toți urșii? Ei, nu chiar toți!

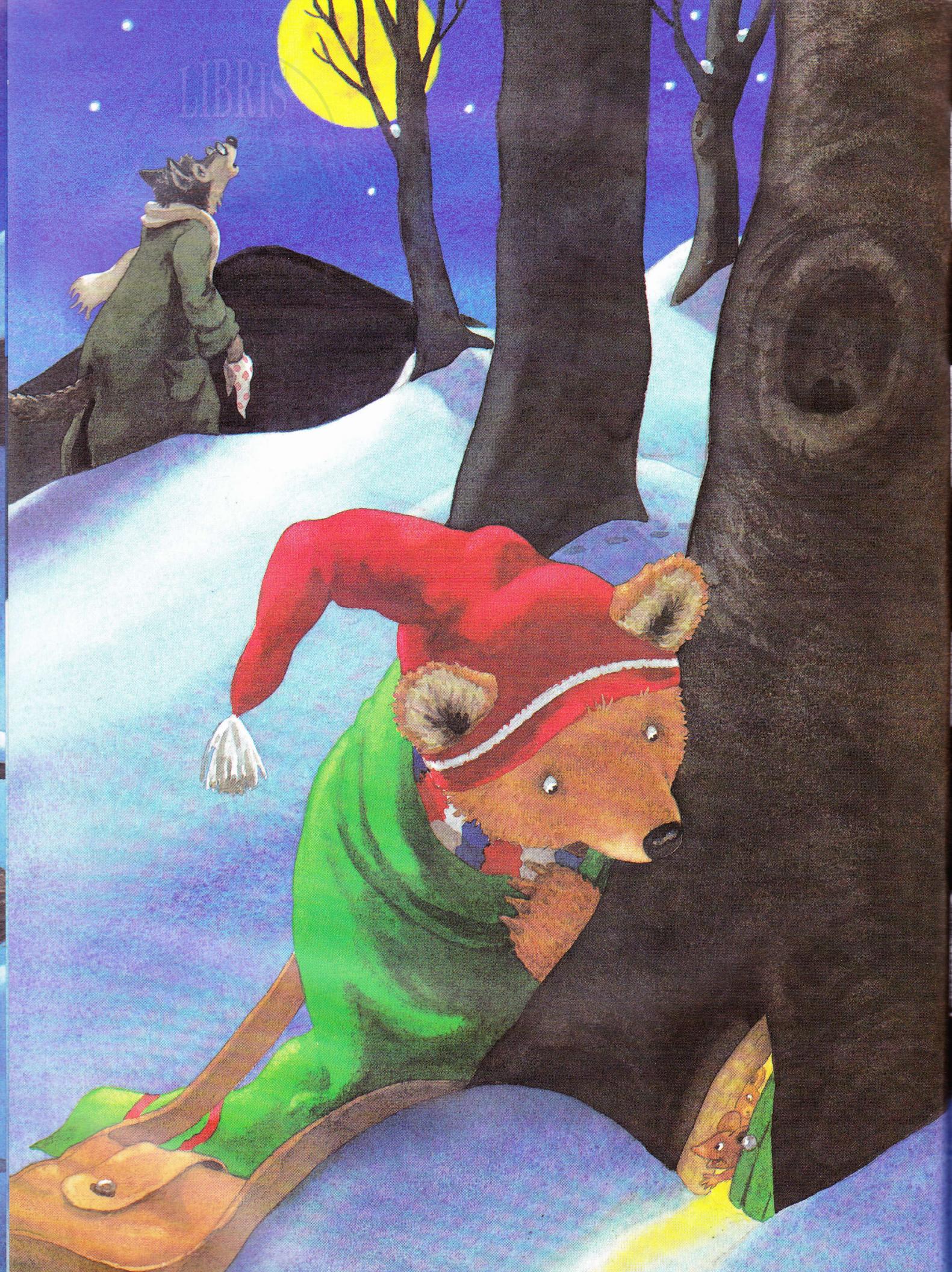

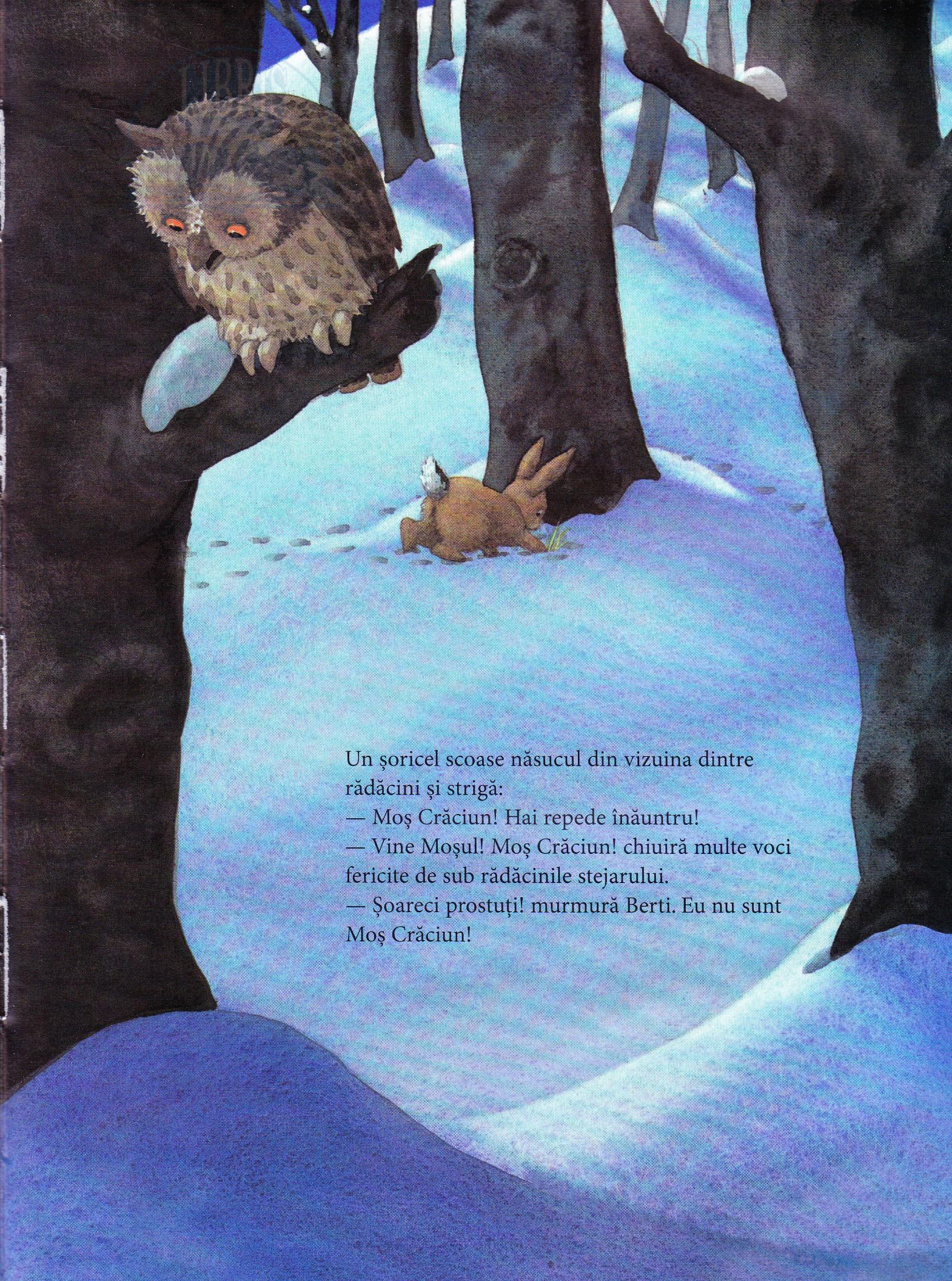
Iarna era în toi,
iar ferestrele erau înghețate.
Era deja timpul de somn
pentru urși. Berti stătea întins
în pat, dar nu putea să doarmă.
Se tot foia neliniștit.

Avea același gând care nu îi dădea pace.

LIBRIS

Un șoricel scoase năsucul din vizuina dintre rădăcini și strigă:

— Moș Crăciun! Hai repede înăuntru!

— Vine Moșul! Moș Crăciun! chiuiră multe voci fericite de sub rădăcinile stejarului.

— Șoareci prostuți! murmură Berti. Eu nu sunt Moș Crăciun!